

unge personers politiske atferd. Selv om Grande og Høgestøl ikke nevner eksplisitt hva de har i tankene, vet vi at det er flere likheter mellom kommunene. Den mest fremtredende likheten er at det er snakk om en relativt homogen gruppe mennesker («unge personer») på tvers av kommunene. Det er rimelig å anta at unge personer oppfører seg stort sett likt når vi snakker om store nok antall. Dermed kan vi tenke at det er relevante likheter mellom «case»-kommunene og de andre kommunene i Norge.

TIPS

til å vurdere analogiargumenter

- **Kriterium 1: Relevante likheter.** I hvilken grad er det relevante likheter mellom tilfellet i argumentet og tilfellet i standpunktet?
- **Kriterium 2: Relevante ulikheter.** I hvilken grad er det relevante ulikheter mellom tilfellet i argumentet og tilfellet i standpunktet?

Samtidig er det noen nevneverdige ulikheter. Institutt for samfunnsforskning gjennomførte en studie av effekten i flere av forsøkskommunene. De kom frem til at antallet representanter under 30 år økte i fem av seks utvalgte kommuner. Rapporten nevner imidlertid at bildet er sammensatt, og at det finnes flere mulige forklaringer på hvorfor andelen unge representanter økte i angjeldende tidsperiode:

«Økningen i antallet unge representanter under 30 år i casekommunene synes med andre ord å være sammensatt. Det kraftige ungdomsfokuset i lys av 22. juli-terroren synes å ha bidratt til en velgermobilisering rundt unge, lokale kandidater. Ved 2011-valget har også

mange av de lokale partiene i løftet fram sine unge kandidater gjennom valgkampen, noe som kan ha skapt økt oppmerksomhet rundt unge kandidater. I tillegg vet vi at 1/4 av partiene endret sine valglister på nominasjonsmøtet i lys av stemmerettsforsøket, noe som kan ha bidratt til flere unge på de øverste plassene på listene. Dette er mulige forklaringer på økningen i av [sic] unge representanter ved 2011-valget i forsøkskommunene.» (Bergh, 2014)

Rapporten påpeker altså særskilte forhold i forsøkskommunene, som de mest sannsynlig ikke vil ha til felles med resten av kommunene i Norge. Med andre ord kan vi ikke ta det for gitt at vi ville sett tilsvarende økning på nasjonalt nivå, dersom vi senket stemmerettsalderen i dag. Disse betraktningene vil redusere argumentets relevans. Likevel gir analogiargumentet oss en sterkere grunn til å tro at argumentet er riktig enn vi opprinnelig hadde.

Abduktive argumenter

Den siste formen for induktiv argumentasjon vi skal diskutere, handler om å gi forklaringer. En velkjent teori fra 1980-tallet er at en stor meteor kolliderte med jorda for omtrent 65 millioner år siden (Alvarez et al., 1980). Et av hovedargumentene konstaterer at man har oppdaget sjeldne kjemiske elementer, som grunnstoffet iridium, i jordlaget og at de har vært der i omtrent 65 millioner år. Samtidig vet vi at de kjemiske elementene er mye vanligere å finne i meteorer. Dersom jorda ble truffet av en meteor, ville det forklart observasjonene våre.

Argumentet gir oss grunn til å tro at jorda ble truffet av en meteor. Det som er særegent med resonnementet, er at standpunktet gir en forklaring på de fakta som nevnes i argumentet. Derfor kalles denne type argumentasjon for **slutning til beste forklaring**, eller